

Sygn. akt VII U 1151/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2016 r. w Warszawie

sprawy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 3 czerwca 2015 r. numer: (...), znak: (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, że M. B. podlega ubezpieczeniom społecznym pracowników z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od dnia 15 stycznia 2015 r.,
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz M. B. kwotę 2 400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 2 400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

M. B. w dniu 8 lipca 2015 r. złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 3 czerwca 2015 r., nr: (...). Ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, iż od dnia 15 stycznia 2015 r. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., o połączenie niniejszej sprawy ze sprawą z odwołania płatnika składek oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przypisanych. W ocenie odwołującej bogata dokumentacja w postaci korespondencji mailowej wysyłanej i odbieranej z jej firmowego imiennego adresu, sporządzanie ofert i biznesplanów niewątpliwie świadczyło o tym, iż praca była faktycznie wykonywana. M. B. podniosła, że współpracowała ze spółką od roku na zasadzie umowy o współpracę. Ponadto wskazała, że w momencie podpisywania umowy o pracę, nie była

w ciąży, a jej zatrudnienie odpowiadało aktualnemu zapotrzebowaniu pracodawcy. Wszystkie działania podejmowane przez odwołującą i płatnika składek były zgodne z prawem i mieściły się w granicach swobody prowadzenia działalności gospodarczej (k. 2-6 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 24 lipca 2015 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., łączne rozpoznanie niniejszej sprawy z odwołaniem płatnika składek, dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego lekarza ginekologa oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że stanowisko odwołującej nie istniało przed rozpoczęciem przez nią pracy, jak również, że nikogo nie zatrudniono na zastępstwo. Wskazanej w odwołaniu płatnika składek osobie mającej wykonywać obowiązki ubezpieczonej w czasie jej nieobecności nie zwiększono wynagrodzenia. W ocenie organu rentowego stanowisko M. B. nie było w spółce konieczne i niezbędne. W związku z powyższym Oddział podniósł, że umowa łącząca strony stosunku pracy była sprzeczna z zasadami współżycia społecznego zgodnie z art. 5 k.c., co rodzi skutek czyniący ją nieważną w myśl art. 58 § 2 k.c. (k. 13-14 a. s.).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 26 czerwca 2015 r. również złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie od decyzji z dnia 3 czerwca 2015 r., nr: (...) zarzucając nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego poprzez uznanie, iż: umowa o pracę pomiędzy M. B. a spółką została zawarta jedynie dla pozorów, brak jest dowodów potwierdzających wykonywanie przez M. B. pracy oraz dokumenty przedstawione w trakcie postępowania zostały stworzone jedynie na potrzeby uwiarygodnienia wykonywania pracy. Zaskarżonej decyzji spółka zarzuciła naruszenie przepisów art. 6 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich niezastosowanie. W związku z tym, odwołująca wniosła o zmianę decyzji poprzez uznanie, iż M. B. podlega ubezpieczeniom społecznym pracowników z tytułu zatrudnienia w C. od dnia 15 stycznia 2015 r. Odwołująca podniosła, że zatrudnienie M. B. powstało na skutek sytuacji rynkowej, która wymusiła potrzebę większej aktywności w dziale handlowym. Praca obejmująca obsługę i pozyskiwanie klientów, wykonywana była w biurze spółki w godzinach 8:00-16:00. Odwołująca spółka stwierdziła, że dodatkowo wysłała swoją pracownicę na szkolenie handlowe, za które poniosła koszty (k. 2-5 a. s. VII U 1664/15).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 22 lipca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. zajął tożsame stanowisko, jak w sprawie z odwołania M. B. (k. 55-56 a. s. VII U 1664/15).

W postanowieniu z dnia 18 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 461 § 3 k.p.c. przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (k. 64 a. s. VII U 1664/15).

Zarządzeniem z dnia 24 listopada 2015 r. Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygnaturze akt VII U 1664/15 ze sprawą o sygnaturze akt VII U 1151/15 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz prowadzenia pod sygnaturą akt VII U 1151/15 (k. 76 a. s. VII U 1664/15).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. w dniu 17 marca 2009 r. ukończyła (...) Akademię (...) im.(...) na Wydziale (...) na kierunku zarządzanie i marketing w zakresie zarządzania zasobami uzyskując tytuł magistra (akta ZUS i akta osobowe 2A).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 21 maja 2009 r. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym (k. 6-9 a. s. VII U 1664/15).

Odwołująca była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od dnia 2 lipca 2012 r. do dnia 30 września 2013 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku handlowca (akta ZUS i akta osobowe 3A).

M. B. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w L. w dniu 3 marca 2014 r. zawarła z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług (k. 8-10 a. s.).

Ubezpieczona w trakcie trwania przedmiotowej umowy wystawiła jedenaście faktur (...) Sp. z o.o. w związku z świadczonymi przez siebie usługami w okresie od dnia 31 marca 2014 r. do dnia 12 stycznia 2015 r. (faktury VAT k. 10-20 a. s. VII U 1664/15).

Następnie M. B. w dniu 15 stycznia 2015 r. zawarła umowę o pracę z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na czas określony od dnia 15 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. za wynagrodzeniem 3800,00 złotych brutto. Miejscem wykonywania umowy miało być biuro spółki. Do jej obowiązków miała należeć obsługa klientów firmy, opracowywanie media planów, ofert, prezentacji i kosztorysów, bieżąca obsługa kampanii reklamowej w zakresie przygotowywania zleceń dla witryn i klientów, nadzorowanie prawidłowego przebiegu kampanii oraz przygotowanie raportów i zestawień, archiwizacja dokumentacji w zakresie prowadzonych spraw, a także wykonywanie innych zadań zleconych przez pracodawcę (akta ZUS i akta osobowe 1B).

Ubezpieczona uzyskała zaświadczenie lekarskie w dniu 14 stycznia 2015 r., którym została uznana za zdolną do wykonywania pracy na stanowisku handlowca z datą następnego badania okresowego wyznaczoną na dzień 14 stycznia 2019 r. (akta ZUS i akta osobowe 3B).

Odwołująca w dniu 12 stycznia 2015 r. uzyskała również zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (akta ZUS i akta osobowe 4B 5B).

Zgodnie z dowodem w postaci potwierdzenia otrzymania przelewu, ubezpieczona otrzymywała osiągnięte wynagrodzenie wynikające z podpisanej umowy o pracę za okres od stycznia 2014 r. do kwietnia 2014 r. (akta ZUS).

W czasie zawarcia umowy o pracę pomiędzy odwołującymi się, w (...) Sp. z o.o. powstała nowa jednostka, która zajmowała się produkcjami multimedialnymi. Spółce zależało na zawarciu z M. B. umowy o pracę, gdyż miała styczność z klientami i konieczny był jej bezpośredni udział w firmie z uwagi na delegacje i wyjazdy na terenie całego kraju. Ponadto wnioskodawczyni z uwagi na pracę w firmie w ramach umowy o świadczenie usług, posiadała niezbędną wiedzę dotyczącą organizacji spółki oraz znała specyfikę klientów, branży i oferty. Odwołująca będąc zatrudniona w spółce na stanowisku handlowca zajmowała się prowadzeniem kontaktów telefonicznych i mailowych z klientami. Ubezpieczona pracowała głównie zdalnie spotykając się z klientami na terenie kraju. W spółce M. B. miała własne biurko, przy którym wykonywała również obowiązki pracownicze. Ubezpieczona obsługiwała między innymi firmy takie, jak (...) Składy Budowlane i (...). (...)i (...) były kluczowymi klientami spółki i przynosiły duży zysk, ponieważ składały zlecenia przez cały rok. Firma (...) wymagała stałej współpracy, przyjmowania i wykonywania zleceń, zakładania kampanii, bieżącego monitorowania i optymalizowania kampanii. Koniecznym było też sporządzanie raportów podsumowujących i ofertowania. Do nich zaliczane są kampanie reklamowe i internetowe, które polegają na wyświetlaniu banerów reklamowych. Co najmniej kilka razy w miesiącu zlecano regularnie kampanię z firmą (...), za które w całości była odpowiedzialna odwołująca. Wnioskodawczyni mając upoważnienie, w imieniu spółki nawiązała kontakt z (...) Sp. z o.o. i podpisała kontrakt ze świadkiem A. O.. Kampania zawarta w 2015 r. miała trwać kilka miesięcy. Płatność za usługę była dokonywana na

podstawie faktur VAT wystawionych przez odwołującą spółkę. Zamówienie dotyczyło realizacji kampanii reklamowej dla klienta (...) Sp. z o.o. M. B. świadczyła pracę codziennie w pełnym wymiarze czasu pracy w godzinach od 8:00 do 16:00 w sposób stały i systematyczny. Wysokość wynagrodzenia osiągnięta przez pracowników świadczących obowiązki na podstawie umowy o pracę w stosunku do zatrudnionych w ramach umowy o świadczenie usług była bliźniacza. Na wynagrodzenie składała się również marża od każdego zrealizowanego zlecenia. Każdy pracownik spółki miał przypisaną oddzielnie bazę klientów. Obsługę firm po odejściu wnioskodawczyni na zwolnienie lekarskie, przejęli inni pracownicy spółki (zeznania świadków K. Z., M. O., U. G. oraz odwołujących się k. 52, 70-73, 109 i 143-144 a. s.).

Odwołująca prowadziła korespondencję mailową z potencjalnymi klientami spółki w celu propozycji reklamy. Ubezpieczona komunikowała się za pomocą poczty internetowej między innymi z K. W., W. F., A. D., D. K., M. S., P. K., A. J. i M. K. (k. 21, 23-25, 28, 32-34 i 38 a. s. VII U 1664/15).

Ubezpieczona zawarła umowy w lutym i marcu 2015 r. na zamówienie reklamy z: (...) Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu na kwotę 56000,27 złotych, Grupą (...) S.A. trzykrotnie na kwotę 1423,20 złotych i dwukrotnie na kwotę 3000,00 złotych, (...) na kwotę 2400,30 złotych, (...) na kwotę 4802,00 złotych, (...) na kwotę 3200,40 złotych, (...) na kwotę 1575,00 złotych oraz z (...) na kwotę 714,18 złotych (k. 41-51 a. s. VII U 1664/15).

Odwołująca ukończyła szkolenie (...) zgodnie z certyfikatem wystawionym przez (...) Centrum (...), za które zapłaciła C. kwotę w wysokości 13388,55 złotych (k. 52-53 a. s. VII U 1664/15).

Zgodnie z dokumentacją ciężową złożoną do akt sprawy wynika, że pierwsze badanie odwołującej przeprowadzono w szóstym tygodniu ciąży, natomiast datą ostatniej miesiączki był 17 lutego 2015 r. W związku ze zgłaszaniem przez ubezpieczoną nudności i wymiotów, orzeczono niezdolność do pracy od dnia 30 marca 2015 r., które było systematycznie przedłużane do końca ciąży. M. B. była zdolna do pracy w dniu 15 stycznia 2015 r. na stanowisku handlowca i nie była wówczas w ciąży (k. 37, 82-88 i opinia biegłego sądowego E. P. k. 115 a. s.).

W związku z koniecznością ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. pismem z dnia 15 maja 2015 r. zawiadomił odwołującą M. B. oraz odwołującą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, na podstawie art. 61 § 1 i 4 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznym, w sprawie podlegania M. B. ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy o pracę (akta ZUS).

W oparciu o powyższe ustalenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 wydał zaskarżoną decyzję w dniu 3 czerwca 2015 r., nr: (...), stwierdzającą, że M. B. nie podlega ubezpieczeniom społecznym pracowników z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od dnia 15 stycznia 2015 r. W ocenie organu rentowe dokumenty przedstawione w trakcie postępowania wyjaśniającego zostały stworzone jedynie w celu uwiarygodnienia zatrudnienia M. B. na podstawie stosunku pracy w (...) Sp. z o.o. Oddział podniósł, że nikt nie był zatrudniony na stanowisku stworzonym dla ubezpieczonej, a w okresie jej długotrwałej nieobecności nie zatrudniono nikogo w zastępstwie. W związku z powyższym zdaniem organu rentowego odwołująca nie spełnia warunków do objęcia ubezpieczeniem społecznym pracowników (akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania w aktach rentowych, sądowych oraz osobowych, a także w związku z przesłuchaniem odwołujących się i zawnioskowanych świadków.

Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny. Jednocześnie Sąd dał wiarę zeznaniom świadków K. Z., M. O. i U. G.. Zdaniem Sądu złożone zeznania były logiczne, spójne i wzajemnie

się uzupełniały. Potwierdzały one wersję przedstawioną przez odwołujące się. Co prawda świadek M. O. nie posiadała wiedzy dotyczącej bezpośrednio charakteru pracy i zakresu obowiązków odwołującej, jednak potwierdziła fakt, iż M. B. nawiązała współpracę z jej firmą, co skutkowało podpisaniem kontraktu związanego z reklamą. Ponadto świadkowie K. Z.

i U. G. na co dzień współpracowały z ubezpieczoną, gdyż wszystkie świadczyły pracę w siedzibie spółki. Zeznania świadków bezpośrednio pokrywają się z ustalonym stanem faktycznym będącym w zgodzie ze zgromadzonym materiałem dowodowym w postaci dokumentów. Również Sąd uznał za w pełni wiarygodną opinię sporządzoną przez biegłego sądowego ginekologa. Treść opinii była zgodna i w pełni korelowała z dokumentacją przedstawiającą przebieg ciąży odwołującej. M. B. na dzień podpisania umowy o pracę była zdolna do pracy na stanowisku handlowca i nie była w ciąży.

W związku z tym, Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania M. B. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 3 czerwca 2015 r., nr: (...) są uzasadnione i podlegają uwzględnieniu.

Jedyną kwestią sporną w niniejszym postępowaniu było to, czy odwołująca od dnia 15 stycznia 2015 r. podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Aby tę kwestię rozstrzygnąć, należało dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 j.t.) zwanej dalej „ustawą”.

Art. 6 ust 1 pkt 1 ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

W myśl art. 13 pkt 1 w/w ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, tj. pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Zgodnie z cytowanym przepisem art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – ubezpieczeniu społecznemu podlegają pracownicy. Stosownie zaś do zawartej w art. 2 k. p. definicji – pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie m.in. umowy o pracę. Użyty w powyższym przepisie zwrot „zatrudniona” oznacza istnienie między pracownikiem a pracodawcą szczególnej więzi prawnej o charakterze zobowiązaniowym, tj. stosunku pracy. Istotą tegoż stosunku jest – w świetle art. 22 § 1 k. p. – uzewnętrznienie woli umawiających się stron, z których jedna deklaruje chęć wykonywania pracy określonego rodzaju w warunkach podporządkowania pracodawcy, natomiast druga – stworzenia stanowiska pracy i zapewnienia świadczenia pracy za wynagrodzeniem.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie Sąd zważył, że ubezpieczona faktycznie świadczyła pracę na stanowisku handlowca. Decyzja organu rentowego oparta była na błędnym domniemaniu. Postępowanie przed organem rentowym ograniczało się do zbadania kwestii formalnych w postaci podpisania umowy o pracę, opłacania składek i zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego. Zdaniem Sądu organ rentowy w toku niniejszego postępowania nie wykazał, aby odwołująca nie wykonywała pracy na podstawie umowy o pracę. Organ rentowy nie wnosił o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków, z dokumentów lub o zobowiązanie odwołujących do wskazania bądź wytłumaczenia pewnych spornych okoliczności. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. pozostał bierny w toku postępowania

dowodowego. Natomiast strony odwołujące się przedstawiły cały szereg wniosków dowodowych, które zostały przeprowadzone przed Sądem I instancji i prowadzą do ustalenia, że odwołująca współpracowała z pracodawcą wcześniej na podstawie umowy zlecenia, a następnie na podstawie umowy o pracę. Potwierdziły to złożone dokumenty w postaci umów o pracę, obowiązków (zakresu czynności) pracownika, zaświadczenia lekarskiego dopuszczającego do pracy, karty szkolenia wstępnego, potwierdzenia wypłaty wynagrodzenia, podpisanych umów związanych z zamówieniem reklam, korespondencji mailowych, odbytego szkolenia i karty z przebiegu ciąży. Spółka przekształcała się, w związku z czym mogła zmieniać się forma zatrudnienia poszczególnych pracowników. Ubezpieczona prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) od dnia 3 marca 2014 r. współpracowała ze spółką w ramach umowy o świadczenie usług. Na potwierdzenie ww. okoliczności, odwołująca się przedstawiła faktury, które były wystawiane w ramach zawartej umowy. Następnie strony umowy postanowiły o zawarciu umowy o pracę w dniu 15 stycznia 2015 r. Z zeznań świadków i przesłuchanych stron jasno wynika, że ostatecznie w związku z rozwojem firmy bądź bezpośrednio z okolicznością poszukiwania nowych form wykonywania tej działalności, koniecznością było stworzenie nowego stanowiska pracy. Odwołująca jako współpracująca dłuższy czas z (...) Sp. z o.o. w ocenie Sądu była idealnym kandydatem nadającym się do zatrudnienia na stanowisku handlowca. M. B. również osiągała wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 3800,00 złotych brutto, co nie stanowiło wygórowanej wysokości w porównaniu do innych zatrudnionych pracowników, jak również do zakresu czynności, którego wykonywanie świadczyło o dużej odpowiedzialności za powierzone obowiązki. Z zeznań świadków oraz stron wynika, że odwołująca miała wpisany w zakres czynności współpracę z wieloma firmami, od których pośrednio zależała kondycja finansowa spółki. Na podstawie materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczona w trakcie świadczenia pracy przez ponad 2,5 miesiąca pozyskała dla spółki klientów, z którymi nawiązała kontakt i podpisała umowę współpracy. Sąd doszedł do wniosku, że logicznym i opłacalnym było zatrudnienie ubezpieczonej na nowo stworzonym stanowisku, gdyż kontakty, które posiadała z okresu zatrudnienia w (...) w ramach umowy o świadczenie usług, okazały się być pomocne i zaważyły na efektywnym wykonywaniu obowiązków wynikających z postanowień umownych. Odwołująca spółka także wykazała, że zatrudnienie ubezpieczonej było podyktowane dalszym rozwojem firmy. O powyższym świadczy niewątpliwie fakt, iż odwołująca została wysłana na szkolenie, za który koszt poniosła spółka.

W toku postępowania organ rentowy nie wskazywał na brak podporządkowania pracowniczego między stronami. Jednakże Sąd w rozważaniach nie pomija tej istotnej przesłanki, która składa się na całość istnienia stosunku pracy. Sąd opierając się na zasadach doświadczenia życiowego stwierdza, iż praca wykonywana na stanowisku handlowca należy do specyficznych form kontroli i nadzoru pracowniczego. W sprawie ustalono, iż odwołująca pracowała w siedzibie spółki w godzinach 8:00-16:00, gdzie posiadała swoje biurko pracy. Niewątpliwie w trakcie świadczenia pracy w spółce ubezpieczona podlegała kontroli pracowniczemu ze strony zarządu tak, jak inni zatrudnieni pracownicy. Sąd doszedł do wniosku, że pracodawca nie ma możliwości kontroli osobistej pracownika będącego na spotkaniu z klientem w celu podpisania umowy o współpracy, szczególnie że ubezpieczona podróżowała na terenie całego kraju. Jednak materiał dowodowy daje podstawy do przyjęcia, że M. B. wykonywała swoje obowiązki z należytą starannością, a jej kontakty, które były prowadzone za pomocą wysyłania korespondencji mailowych, jak również osobistych spotkań przyniosły spółce zyski. Z zeznań świadków wynika, iż kontrakty zawarte w trakcie zatrudnienia ubezpieczonej były realizowane przez spółkę (...), co niewątpliwie świadczyło o prawidłowym wywiązywaniu się z obowiązków pracowniczych. Również okoliczność współpracy z odwołującą w poprzednich latach zaważyła o pewnym rodzaju zaufaniu, jakim pracodawca obdarzył pracownika.

Sąd zważył, że ciąża odwołującej nastąpiła w momencie, kiedy została już zatrudniona. W tym aspekcie podnoszona przez organ rentowy pozornie umowa w celu wyłudzenia świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie może się ostać na gruncie niniejszej sprawy. Sąd zgodnie z wnioskiem Oddziału, dopuścił w toku postępowania dowód z opinii biegłego sądowego ginekologa, który jednoznacznie stwierdził, że badana była zdolna do pracy w dniu

podpisania umowy o pracę i nie była w ciąży. Zatem logicznym jest stwierdzenie, iż M. B. nie mogła podpisać umowy o pracę w celu zapewnienia sobie ochrony ubezpieczeniowej na wypadek problemów zdrowotnych związanych z ciążą.

Sąd doszedł do wniosku, że obowiązki odwołującej w trakcie zwolnienia lekarskiego, przejęli inni pracownicy spółki. Dla poszczególnych pracowników była tworzona specjalna baza klientów, którą każdy miał za zadanie obsługiwać z wymiernym efektem. Świadczenie będący zatrudnionymi w spółce, jak również członek zarządu, przejęli część obowiązków należących do odwołującej. W ocenie Sądu nie może ostać się argument organu rentowego dotyczący niezwiększenia składnika wynagrodzenia u pracowników, którym zwiększono zakres obowiązków w związku ze zwolnieniem M. B.. Sąd doszedł do wniosku, że w spółce wysokość wynagrodzenia poszczególnych pracowników była wyrównana oraz,

że na składnik wynagrodzenia miał również wpływ rozszerzony zakres obowiązków. Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie zważył bowiem, iż każdy pracownik otrzymywał dodatkowo marżę do wysokości miesięcznego wynagrodzenia. Zatem Sąd przyjął, iż obsługa większej bazy klientów wiązała się bezpośrednio z otrzymywaniem przez danego pracownika marży w przypadku prawidłowego wykonania zlecenia, co w konsekwencji przyczyniało się do otrzymywania wyższego wynagrodzenia.

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, zatrudnienie ubezpieczonej nie było pozorną czynnością mającą na celu obejście przepisów prawa. Należy podzielić stanowisko, iż zamiarem stron umowy o pracę było świadczenie pracy, a nie uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Sąd badając stan faktyczny sprawy, miał głównie na uwadze przesłanki zachodzące w dyspozycji art.

22 k.p. charakteryzujące stosunek pracy, jakimi są osobiste wykonywanie pracy przez ubezpieczoną, podporządkowanie pracownicze i otrzymywane wynagrodzenie stanowiące ekwiwalent wykonanej pracy.

Z uwagi na materiał dowodowy zgodnie z którym Sąd przyjął, że odwołująca faktycznie świadczyła pracę, gdzie nie został pogwałcony żaden z obowiązujących przepisów prawa charakteryzujących stosunek zatrudnienia, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżoną decyzję uznając, że M. B. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od dnia 15 stycznia 2015 r.

Sąd w punkcie 2 i 3 wyroku Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz odwołujących się kwoty w wysokości 2400,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Z uwagi na fakt przegrania sprawy przez organ rentowy, zgodnie z § 6 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej

z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 j. t.), Sąd Okręgowy, orzekł o kosztach postępowania w ten sposób, że zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty po 2400,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Wysokość wartości przedmiotu sporu została obliczona w świetle art. 23¹ k.p.c., zgodnie z którym w sprawach o roszczenia pracowników dotyczące nawiązania, istnienia lub rozwiązania stosunku pracy wartość przedmiotu sporu stanowi, przy umowach na czas określony - suma wynagrodzenia za pracę za okres sporny, lecz nie więcej niż za rok, a przy umowach na czas nieokreślony

- za okres jednego roku. Ubezpieczona miała zawartą umowę na czas określony

za wynagrodzeniem 3800,00 złotych brutto. Tak więc wartość przedmiotu sporu stanowi ww. kwota pomnożona przez 12 miesięcy, co dało w konsekwencji kwotę 45600,00 złotych.

Zarządzenie: (...).

MK